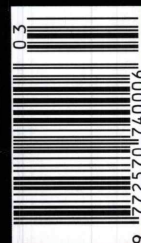

REVUE

15. březen 2021 | Číslo 41 | Cena 69 Kč

FORUM

ČASOPIS DENÍKU
FORUM 24

**O naději
i beznaději
doby
covidové**

Jan Hrušínský:

**ČEŠI SE
PROBOUZÍ**

**S principálem Divadla Na Jezerce
koronavirové, o síle dezinformač
i o tom, kde vidí naději**

Jan Hrušínský: Táta by byl zděšený

o době
ích webů

Ředitel divadla, herec a také syn ze slavné rodiny. To je Jan Hrušínský. Zároveň také člověk, který je pro své veřejně vyjadřované názory častým terčem různých proruských webů. Před několika měsíci by se jeho otec Rudolf Hrušínský dožil sta let. A tak jsme v rozhovoru pro Revue FORUM mluvili i o tomto výročí a o zděšení ze situace, o němž by, kdyby to bylo možné, otec se synem dnes hovořili.

AUTOR: JOHANA HOVORKOVÁ, FOTO: ROMAN ČERNÝ

Jak se vám daří v současné situaci?

Děkuji za optání. Mohlo by to být i horší. Máme téměř rok zavřené divadlo a denně slyšíme, že pandemická situace se zhoršuje. Tak přemýšlím o smyslu nouzového stavu a všech opatření této vlády.

Zejména na jaře jste kritizoval vládní opatření, i vaše divadlo je jimi velmi dotčeno. Dostalo se vám pomoci z některého vládního programu? Jak vidíte další možnosti fungování?

Na jaře jsme se dozvěděli od ministra Zaorálka, že Divadlo Na Jezerce od roku 2020 nepatří do kultury, ale do českého průmyslu. Tam prý máme žádat o kompenzace zákazu činnosti a na kultuře neobtěžovat. Tak jsme se koncem listopadu 2020 obrátili se žádostí Covid Kultura II na MPO a dosud nemáme žádnou odezvu. Paní ministryně Schillerová mluvila o bilionu pro podnikatele, ale neřekla, pro kterého podnikatele je ten bilion korun určen. Začínám tušit, že mě tím asi nemyslela. Dostali jsme 40 % slevu na nájemném z MČ Praha 4 na každý měsíc, kdy je zne-možněna činnost divadla, a dostali

jsem podporu z programu Antivirus na mzdy zaměstnanců.

Velký ohlas si získala vaše slova o koronaviru, později jste se za část z nich omluvil. Překvapilo vás, jak se pandemie vyvíjí dál, jak dlouho trvá?

Ano. V den, kdy byl poprvé vyhlášen zákaz kultury, a divadla byla z rozhodnutí Babišovy vlády uzavřena,

Je mi 65 let a domnívám se, že listopadová revoluce v roce 1989 tu byla také proto, abychom se nemuseli bát říkat pravdu. Proto se vyjadřuji otevřeně k rozkvětu lhaní a vulgarity, úpadku morálky, devastování duše národa a tak bezostyšnému rabování a loupení národního bohatství, jakému jsme dnes nuceni z izolací svých home officů přihlížet.

jsem napsal na svůj facebook, co si o tom myslím. Vyjádřil jsem obavu, že by tohoto nařízení mohl snadno někdo zneužít k likvidaci nepohodlných, a také jsem vyjádřil pochybnost, zda uzavřené firmy obdrží od vlády

adekvátní kompenzace. Mého statusu se zmocnily dezinformační weby a rázem všude bylo, že Hrušínský se zlobí na Čínu, která vymyslela covid, aby zlikvidovala Divadlo Na Jezerce. Na tom je nejlépe vidět, jakou moc mají dezinformační Parlamentní listy, ruské Sputniky.cz a Aeronety. Bezprostředně po tom, co byla divadla uzavřena a lidé byli politicky k smrti vystrašení, jsem vyslovil totéž, co mnozí začali říkat později. Omluvil jsem se, protože forma sdělení nebyla dobře načasovaná. Jenže to už věc žila svým životem. V PL a v Babišově bulváru vycházely dehonestující články s mým jménem téměř denně. Dokonce se mi posmívali i v Reflexu, kde vydali moji fotografii s nápisem: „Jak se ty kurvy čínský dozvěděly, že mám divadlo?“ Dostával jsem anonymní přání, aby moje rodina vychcípala na rakovinu. S neomaleným kopnutím v televizním projevu přispěchal prezident Zeman a v parlamentu proti mně hřímali Vojtěch Filip, Okamura, několik poslanců vládních hnutí, a dokonce i někteří opoziční politici. Z politiků se mě tehdy veřejně zastal jen pan Karel Schwarzenberg. Doda- tečně děkuji.

Divadlo Na Jezerce funguje už od roku 2004. Kvůli názorům Jana Hrušínského jej opustil jeden velký sponzor.

DLO NA JEZERCE

Jste velkým kritikem vlády a současných poměrů. I díky tomu, že jste mediálně známá osobnost, mají vaše názory také spoustu ohlasů. Ovlivňuje to nějak váš život, ať už osobní nebo pracovní? Vaše statusy mnohdy citují dezinformační weby, dostáváte poté nenávistné zprávy, případně i výhrůžky?

Je mi 65 let a domnívám se, že listopadová revoluce v roce 1989 tu byla také proto, abychom se nemuseli bát říkat pravdu. Proto se vyjadřuji otevřeně k rozkvetu lhaní a vulgarity, úpadku morálky, devastování duše národa a tak bezostyšnému rabování a loupení národního bohatství, jakému jsme dnes nuceni z izolací svých home officů přihlížet. Vyjadřuji se bez obalu ke všem hanebným skutkům prezidenta Miloše Zemana, Andreje Babiše

Skutečnost, že trestně stíhaný estébák rozhodl o uzavření kultury, by tátovi určitě připomněla období nacistického protektorátu. Od té doby totiž divadla nikdy úředně zavřena nebyla.

a jejich nestoudných služebníků. Řekněte sami, ve kterém státě mají trestně stíhaného premiéra, kancléře bez prověrky obviněného z rozkrádání, bodyguardy a strážce Pražského hradu obviněné z rozkrádání, policejní razie u předsedy poslaneckého klubu vládního hnutí Faltýnka, porušování

vládních opatření jejich tvůrci typu Prymuly, Hniličky, radního ČT Šlégra a podobně? Cožpak vážně žijeme v Kocourkově, aby tohle bylo v 21. století v demokratické zemi možné?

Řekl vám někdy někdo, že byste se raději vyjadřovat neměl, protože to poškozuje vaše divadlo? Setkal jste se s nějakým dopadem na jeho provoz?

Občas jsem to slyšel od voličů Miloše Zemana a Andreje Babiše a divadlo opustil dlouholetý sponzor. Na Jezerce se od doby, kdy jsem se začal otevřeně k politice vyjadřovat, zvýšila návštěvnost a na facebooku mě žádá o přátelství čím dál více lidí. Nechodí mi anonymy, ale převážně dopisy od lidí, kteří píšou, že vyjadřuji i jejich názor, a přejí mi, abych se nechal otrávit a vydržel. Po rozhovoru s Jiřím Kubíkem ve Výzvě na Televizi Seznam se mi dokonce začali ozývat i někteří podnikatelé, kteří se rozhodli Divadlo Na Jezerce podpořit. Moc jim za to děkuji. Jenže po roce bez tržeb to začíná být horší.

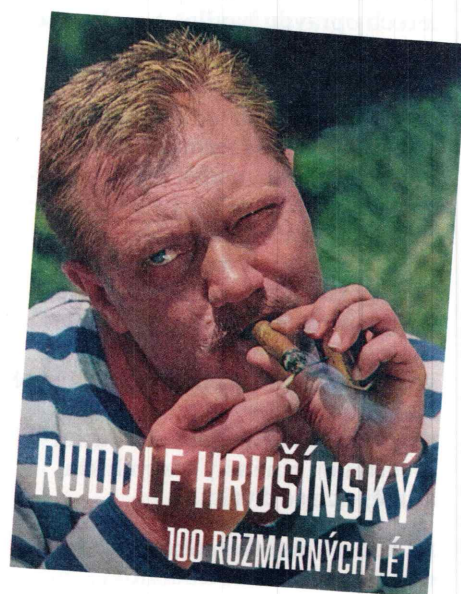
Právě v této době si připomínáme sedm let od ruské okupace Krymu a dalších území Ukrajiny. Tehdy jste byl mezi občany, kteří žádali tvrdší postup vůči Rusku. Nezapomnělo se dnes tak trochu na válku na Ukrajině?

Na utrpení a bezpráví se vždycky zapomíná snadněji. Vždyť se podívejte, jak rychle půlka národa zapomněla

na sovětskou okupaci Československa, na psychické i fyzické vraždy a na loupeže, kterých se tu čtyřicet let dopouštěli komunisti pod vlivem Ruska. Zeman o válce na Ukrajině veřejně mluvil jako o chřipce, o anexi Krymu jako o hotové věci, ke které se svět už nemá vracet, vraždy ruských opozičních politiků nebo novinářů, kteří umírali jen proto, že chtěli psát pravdu, vždy jen bagatelizoval a sám Putinovi servíroval, že novináře je třeba likvidovat. Naštěstí se Češi pomalu probouzí a čím dál víc lidí nazývá věci pravými jmény. Jinými slovy už i Zemanovi a Babišovi příznivci začínají vidět, jak snadno se dali oklamat. Dokonce kardinál Duka veřejně nazval covid čínskou biologickou zbraní, která ohrožuje svět. Jestli to takhle půjde dál, nestačí jim Miloš ty medaile odebírat.

Jste profesí herec, ale v roce 2004 jste založil divadlo, které řídíte. Proč jste se rozhodl si takto „zkomplikovat život“? Nelitoval jste někdy toho, že se třeba hrani můžete věnovat daleko méně vzhledem k dalším povinnostem?

I když bych s divadlem někdy s chutí praštil, hlavně kvůli nerovným podmínkám, které dnes a denně zažíváme jen proto, že u nás kvůli dotacím došlo před mnoha lety k zachování socialistického financování příspěvkových organizací v kultuře a prosazení nerovných podmínek omezujících svobodu podnikání, tak bych divadlo za nic nevyměnil. Myslím si, že založit soukromé divadlo bylo šťastné

Rudolf Hrušínský by loni oslavil 100 let. K tomuto výročí vyšla kniha.

Dva bratři ze slavné rodiny
Rudolf a Jan Hrušínský

rozhodnutí. Je pravda, že jsem hlavně ze začátku přišel o několik zajímavých filmových nabídek, ale nelituji toho. Práce producenta, dramaturga a divadelníka mě naplňuje a plně hle-

Naději vidím v parlamentních volbách. Pokud demokratická opozice nenaletí Babišovi na jeho sliby a nebude dělat kolosální chyby, jako třeba nyní udělali hejtmani s prodloužením nouzového stavu, mohla by mít stále větší občanskou podporu.

diště mi přináší radost. Tedy v době před uzavřením nejen kultury.

I přes velké pracovní nasazení jako šéf divadla stále hrajete, a to i ve filmech. Jaká role vás v posledních letech opravdu bavila? A mohou se diváci těšit na něco dalšího?

Ve filmech zdaleka nehraju tolik, co dřív. Moc rád jsem točil třeba s Jurajem Herzem Habermannův mlýn. Před sebou mám menší roli ministra v minisérii Jiřího Stracha a hodně se těším na natáčení filmu Matěje Balcara podle naší divadelní inscenace Pánský klub. Jde o jedno z nejnavštěvovanějších představení v Divadle Na Jezerce. Kromě role, kterou si ve filmu zahraju, jsem poprvé v životě i jedním z filmových producentů a v zruřící covidové době si v duchu představuji plné sály českých kin a smějících se diváků.

Na konci loňského roku vyšla kniha o vašem tatínkovi Rudolfovi Hrušínském 100 rozmarných lét. Jaké na ni máte ohlasy? Dozvědí se čte-

náři něco skutečně nečekaného, jak to tak u podobných knih bývá?

Ohlasy jsou zatím jen pozitivní, kniha měla výtečnou recenzi od kritičky Marie Reslové a spokojen jsem i s prodejem. Přestože byla po většinu času zavřená knihkupectví, prodalo se během dvou měsíců více než tři tisíce kusů. První, komu jsem knihu věnoval, byl brácha Rudolf. A jsem rád, že jsem ji mohl osobně před Vánocemi darovat režiséru Františku Filipovi a být tak jedním z posledních herců, kteří se s ním setkali. Knihu mají také Zdeněk Svěrák, Jiří Suchý, Blanka Bohdanová, Theodor Pištěk, Jan Hřebejk, Jiřina Bohdalová, Hynek Bočan, Milan Šteindler, Marie Tomášová, Petr Vacek, Jitka Smutná a mnoho dalších. Pro čtenáře je kniha plná informací nejen z divadla nebo natáčení filmů, ale i z tatova soukromí, takže ti, kteří si knihu ještě nepořídili, se mají na co těšit.

S manželkou Miluší Šlechtovou
má Jan Hrušínský dvě dcery.

Myslíte někdy na to, co by váš tatínek říkal na současný svět?

Často. Byl by zděšen, kam jsme republiku za třicet let demokracie dovedli. Nevěřil by vlastním očím, kolik trestně stíhaných nebo jen obviněných lidí z rozkrádání je ve vedení země. Kolik estébáků a sprostých lhářů ovlivňuje naše životy a ohrožuje naši svobodu. Jsou najednou všude. Ve Strakově akademii, na Pražském hradě, v politických stranách a hnutích nebo ve strategických firmách. Skutečnost, že trestně stíhaný estébák rozhodl o uzavření kultury, by tátovi určitě připomněla období nacistického protektorátu. Od té doby totiž divadla nikdy úředně zavřená nebyla.

Co byste mu dnes rád řekl, kdybyste měl možnost?

Chtěl bych si jen tak vedle táty sednout u řeky. Nahodil by rybářské pruty a krásně bychom spolu mlčeli. To totiž nikdo jiný neuměl tak úžasne jako on.

A to nejdůležitější na konec. V čem vidíte naději pro příští měsíce i přes tuhle černě vypadající dobu?

Naději vidím v parlamentních volbách. Pokud demokratická opozice nenaletí Babišovi na jeho sliby a nebude dělat kolosální chyby, jako třeba nyní udělali hejtmani s prodloužením nouzového stavu, mohla by mít stále větší občanskou podporu. A to především na úkor ANO, ČSSD a s nimi už zase vládnoucí KSČM. Lidé mají neustále se měnících a nedostatečně odůvodněných restrikcí a rozkrádání republiky plné zuby. Abych parafrázoval kamaráda Jiřího Kodeta: Dávám bolševikovi osm měsíců - maximálně do voleb. ■

Jan Hrušínský

(*1955, Praha)

Po studiu Pražské konzervatoře začínal hrát v Činoherním studiu v Ústí nad Labem. Zde se potkal se svojí budoucí manželkou herečkou Miluší Šplechtovou. K nejlepším inscenacím tohoto období patří např. Čechovovy Tři sestry (baron Tuzenbach) v překladu Leoše Suchařípy nebo Porubjakova Goldoniáda v režii Ivana Rajmonta a Crommelynckova Vášeň jako led v režii Jana Grossmana. V letech 1984–1990 byl členem pražského Realistického divadla, poté působil v Divadle Na zábradlí a pravidelně hostoval v několika dalších pražských divadlech, např. v Divadle v Řeznické, v Národním divadle a dalších.

Za komunistického režimu v roce 1977 podepsal tzv. Antichartu odsuzující prohlášení Charty 77. Před sametovou revolucí v roce 1989 podepsal dvě petice za propuštění Václava Havla z věznice Ruzyně a prohlášení Několik vět z června 1989. Kvůli těmto podpisům byl v září 1989 vyslýchán na StB v Bartolomějské ulici. Čtyřhodinový výslech popsal a text byl uveřejněn na podzim 1989 v samizdatových Lidových novinách. V roce 2004 založil pražské Divadlo Na Jezerce, o dva roky dříve Divadelní společnost Jana Hrušínského. Divadlo Na Jezerce se stalo jedním z nejnavštěvovanějších divadel v Praze. Divadelní společnost Jana Hrušínského oslavila v roce 2017 patnáct let své činnosti. V únoru 2017 začal pravidelně psát eseje pro magazín Sabiny Slonkové Neovlivní.cz.